
BELGIE EN DE WETLANDS-CONVENTIE

Eckhart Kuyken

Op 2 februari 1971 werd te Ramsar (Iran) de Conventie ondertekend betreffende het behoud van waterrijke gebieden van internationaal belang, voornamelijk als watervogel-habitat. In opdracht van het Ministerie van Landbouw hebben wij voor België een lijst voorgedragen van de "wetlands" die voldoen aan de criteria, zoals ze binnen het IWRB werden opgesteld (Kuyken, 1972).

In december 1974 ging opnieuw een internationale Conferentie over behoud van "wetlands" en watervogels door, ditmaal te Heiligenhafen (BRD), waar werd aangedrongen op een spoedige ondertekening en ratifikatie van de Ramsar-Conventie. We brachten er verslag uit over de recente stand van zaken betreffende de belangrijkste watervogelgebieden; België had de Conventie nog niet ondertekend.

Dit gebeurde op 19 maart 1975 "onder voorbehoud van ratifikatie" (slechts van dan af zouden de bepalingen voor ons land van kracht worden). Voorbehoud werd voornamelijk gemaakt wegens de bestemming van sommige voorgestelde (private) gebieden in de ruimtelijke ordening (gewestplannen).

In 1976 werd door het Bestuur van Waters en Bossen een ontwerp van wettekst voorbereid die momenteel bij het Parlement is ingediend ter goedkeuring. De (vroegere) interministeriële commissie voor Leefmilieu zou reeds haar goedkeuring aan het ontwerp hebben gehecht. Bij de ratificatie moet minstens één gebied aan de Ramsarlijst worden toegevoegd (eind september 1976 hadden twaalf landen reeds 106 gebieden aangeduid met een totale oppervlakte van ruim twee miljoen hectaren). Teneinde een keuze te maken heeft de Minister van Landbouw in februari 1977 aan de Hoge Raad voor Natuurbehoud om advies gevraagd; in september j.l. werd dit ingediend, zodat principieel de aanwijzing van de gebieden, samen met de neerlegging van de bekrachtigingsoorkonde bij Koninklijk Besluit kan gebeuren.

Voorgestelde gebieden

Het is duidelijk dat België geen uitgestrekte waterrijke gebieden bezit die vergelijkbaar zijn met een Waddenzee, Dollard of Oosterschelde. Alleen de Hoge Venen zouden hiertegen kunnen opwegen, maar gezien hun gering belang

